

Albert Togobickij 2010 12 26 Kaunas

Dvasios judėjimas

Naktinės maldos metu pamačiau vaizdą: didžiuliai burlaiviai plaukia vandenyno toliuose. Vėjo pripildytos baltos burės su raudonais kryžiais. Man pasirodė, kad jų buvo trys, ir aš iškart supratau, kad tai Kristupo Kolumbo ekspedicija į naujas žemes.

Aš supratau, kad taip atrodo Dvasios judėjimas.

1. Buriniai laivai priklauso nuo vėjo, jie neplaukia, kai nėra vėjo!

Mūsų dvasia – tai burės, kurios reaguoja į Dvasios judėjimą (dvasia – vėjas). Mes pilnai priklausom nuo Dvasios judėjimo. Tai paskutiniųjų laikų judėjimo raktas – priklausomybė nuo Dievo. Dievas įdėmiai, su pavydu seka, kad ši sąlyga būtų vykdoma. Tu negali pralengti Jo judėjimo, negali stabdyti, tu turi judėti Jo vėjo sraute, Jo judėjimo ritmu.

Dvasios judėjimai keičiasi ir tu turi suspėti keistis ir persitvarkyti pagal juos. Todėl mums reikalinga transformacija, pasikeitimas, atsinaujinimas, kad galėtume judėti šiandieniniame Dvasios judėjime. Tu negali įeiti į dvasios judėjimą, nepalikęs judėjimo, kuriame tu buvai, ir nesvarbu, koks geras jis buvo tavo akyse.

(Rom 8:14) „Visi, vedami Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai“.

2. Šiandieninėse burinėse jachtose yra įtaisyti varikliai, kurie jas paverčia NEPRIKLAUSOMOMIS nuo vėjo: jeigu štilis, nėra vėjo – įjungei motorą ir nuplaukei. Taip atrodo mūsų krikščionybė, mes judame su Dievu, o esant reikalui, ne mažiau sėkmingai judame savarankiškai, judame ten, kur mums reikia.

3. Dar yra atskira laivų rūšis, visai be burių, ir tokių yra nemažai mūsų vandenyse. Jie kaip motorinės valtys plaukioja aplink burinius laivus, per toli nenutoldami nuo jų.

Biblijoje aprašyta daugybė dvasios judėjimų. Vienas iš tokių judėjimų aprašytas pranašo Jonos knygoje.

Jon 1:1–3 „Viešpats tarė Amitajo sūnui Jonai: „Eik į Ninevę, didį miestą, ir šauk prieš jį, nes jų nedorybės pasiekė mane“. Jona pakilo, kad bėgtų nuo Viešpaties į Taršišą. Jis pasiekė Jafą, kur rado laivą, plaukiantį į Taršišą, sumokėjo už kelionę ir, įsėdęs į jį, su kitais plaukė į Taršišą nuo Viešpaties akivaizdos“

Dvasios judėjimas buvo nukreiptas į Ninevę.

Dvasios judėjimai niekada nepriklauso nuo žmogaus. Dvasios judėjimas – tai suvereni Dievo teisė daryti tai, ką Jis nori.

Ez 22:30 „Aš ieškojau tarp jų žmogaus, kuris pastatytų sieną ir stotųsi spragoje tarp manęs ir mano tautos, kad jos nesunaikintų, bet nė vieno neradau“.

Visais laikais Dievas ieško žmonių, kurie sutiks bendradarbiauti su Juo.

Sūnus paklydēlis sugrīžo į tėvo namus. Dvasios judėjimas pagavo jį, burės sureagavo – juk jis sūnus – ir jis parėjo namo.

Dvasia juda nesitardama su tavimi. Ar pažinsi Dvasios judėjimą, ar leisi Dvasiai vesti tave? Dvasios judėjimas pakelia Jo sūnus, iš visur surenka juos ir sugrąžina į Tėvo namus.